نگاه

شمشیر دولبه قفقاز

داریوش صفرنژاد

از همین مقطع در قفقاز جنوبی نیز شاهد بروز ۴ حرکت استقلال‌طلبی و استقلال‌خواهی در مناطق خودمختار: قره‌باغ (در خاک جمهوری آذربایجان) و آبخازیا (یا آبخازستان) و آجاریا (یا آجارستان) و اوستیای جنوبی (هر سه در خاک گرجستان) بوده‌ایم. که در بین آنها دو منطقه خودمختار قره‌باغ و آبخازیا (آبخازستان) از ابتدای فروپاشی شوروی سابق تا به امروز (یعنی ۱۵ سال است) که در کنترل و تحت اداره استقلال‌طلبان و مردمان خودشان قرار داشته و هیچگونه وابستگی عملی‌ای را در اداره سرزمین خودشان به حکومت‌های مرکزی‌شان (یعنی آذربایجان و گرجستان) ندارند و حتی ادعا و اعلام استقلال به عنوان یک کشور مستقل را نیز کرده‌اند. در این بین نکته جالب توجه این است که هر یک از آنها دیگری را نیز به رسمیت شناخته است. دو منطقه دیگر در خاک گرجستان یعنی آجاریا و اوستیای جنوبی نیز در برهه‌ها و دوران‌های مختلف سیاسی متاثر از اوضاع متشنج سیاسی در حکومت مرکزی‌شان در تفلیس، اعلام استقلال کرده و پس از مدتی با دخالت حکومت مرکزی دومرتبه به چارچوب آن در آمده‌اند، که در این بین، وضعیت در حال حاضر در آجاریا به واسطه اینکه زادگاه ادوارد شواردنادزه (رئیس جمهوری قبلی گرجستان) نیز محسوب می‌شود بیشتر به نفع استقلال‌طلبان به پیش می‌رود تا به نفع حکومت مرکزی. این وضعیت در اوستیای جنوبی نیز وجود داشته اما در عمل رقیق‌تر از دو منطقه فوق‌الذکر دیگر است. ضمن اینکه در قفقاز جنوبی مناطق دیگری نیز نظیر جمهوری خودمختار نخجوان وجود دارد که فعلاً از دایره این بحث خارج است. اوضاع به وجود آمده در منطقه قفقاز، سال‌ها است که این منطقه را به صحنه رقابت و درگیری آشکار و پنهان قدرت‌های سیاسی حاضر در جهان امروز، تبدیل کرده است و تا به امروز نیز به واسطه حضور سنتی و ریشه‌دار روس‌ها در منطقه قفقاز، بیشترین برد در معادلات سیاسی منطقه در عمل نصیب آنها بوده است. روس‌ها از این مناطق پر التهاب ذکر شده در قفقاز جنوبی به عنوان اهرم‌هایی در دست خود استفاده کرده و سعی دارند تا از آنها به عنوان ابزاری در جهت همسویی رهبران کشورهای منطقه قفقاز جنوبی با سیاست‌های خود در منطقه استفاده لازم را کنند. در مقابل نیز حکومت‌های مرکزی در قفقاز جنوبی به جهت رسیدن به اهداف و خواسته‌های خود – که همانا فاصله گرفتن از روس‌ها و همچنین جلوگیری از استقلال عملی مناطق خودمختار زیرمجموعه‌شان و تبدیل شدن آنها به واحدهای سیاسی مستقل است – به منظور عرض‌اندام در برابر روس‌ها در این عرصه، به انحای مختلف به قدرت‌ها و نیروهای خارج از منطقه و به ویژه غربی‌ها و آمریکایی‌ها متوسل شده‌اند، تا از کارت آنها در برابر روس‌ها حداکثر استفاده را در این بازی موجود کنند. غافل از این که در مناطق پرالتهاب فوق، سر نخ اصلی را روس‌ها در دست دارند و رهبران ۳ کشور قفقاز جنوبی راهی به جز تبعیت از سیاست‌های آن کشور در منطقه را به منظور حل این بحران‌ها و مناقشات استقلال‌طلبانه و یا حداقل کاهش تبعات سیاسی و امنیتی ناشی از آن ندارند. در آن سوی مسئله نیز، قطعاً روس‌ها هم، در عمل موافق استقلال کامل و عملی این مناطق نیستند، چرا که در صورت استقلال عملی این مناطق و یا حتی یکی از آنها، راه برای مستقل شدن تعدادی منطقه خودمختار جدید در قفقاز شمالی (که جنوب فدراتیو روسیه را شامل می‌شود) باز و هموار می‌شود. موضوعی که روس‌ها از آن در عمل بیم و وحشت دارند و تا جایی که در توان‌شان هست سعی خواهند کرد تا مانع از آن شوند، اقدامی که با شدت تمام در چچن سال‌ها است که به نمایش گذاشته‌اند. نتیجه اینکه، حرکت روس‌ها در بازی قفقاز و استفاده عملی از اهرم‌های فشار موجود در منطقه، به مثابه تیغ دو لب است، که در صورت غفلت یا بی‌برنامگی در اداره و هدایت آن این تیغ می‌تواند از هر دو طرف، هم به روس‌ها و هم به طرف‌های مقابل، زخم و زیان خود را وارد کند. ضمن اینکه آمریکایی‌ها و غربی‌ها نیز با تئوری‌پردازی‌های هدفمند و برنامه‌ریزی شده اندیشمندان خود در حال فضاسازی و ایجاد منافذی (ولو کوچک) به منظور ریشه دواندن نظریه‌های خود در افکار عمومی، در جهت فروپاشی دوباره فدراتیو روسیه و در قدم اول تولد و ظهور واحدهای سیاسی جدید در منطقه قفقاز (هم در جنوب و هم در شمال آن) هستند، و در این راستا از هیچ اقدامی (البته در این مقطع در پشت پرده) در جهت ایجاد و تعریف منافع ملی برای خودشان فروگذاری نخواهند کرد. در این میان کشور ما نیز به واسطه همجواری با منطقه قفقاز، بایستی با حساسیت کامل روند اوضاع را بررسی و دنبال کند.

بخش پایانی

منبع: ایراس

آغاز مذاکرات صلح طرفین رقیب در سومالی

گروه بین‌الملل: دور دوم گفت‌وگوهای صلح میان اسلامگراهای قدرتمند سومالی و دولت ضعیف این کشور با میانجیگری اعراب و به منظور کاهش تنش‌ها بین دو طرف رقیب آغاز شد. به گزارش خبرگزاری فرانسه، یک روز پس از دیدارهای جداگانه با اتحادیه عرب و دیپلمات‌های سودانی، روز گذشته (شنبه) دوطرف در هتل خارطوم وارد گفت‌وگوهای مستقیم شدند ولی به‌رغم خوشبینی احتیاط‌آمیز به ترمیم شکاف‌های موجود، دوطرف هنوز بر سر چندین مسئله مهم اختلاف‌نظر دارند. در آغاز گفت‌وگوهای دیروز علی کرتی قائم‌مقام وزارت خارجه سودان از طرفین خواست تا برای پایان دادن به اختلافاتشان صادقانه گفت‌وگو کنند و وعده داد که دولت سودان آنها را در رسیدن به این هدف یاری کند. ثمیر حسنی نماینده اتحادیه عرب نیز از طرف‌های مربوط خواست تا بر سر صلح به توافق رسیده و اختلافات خود را دوستانه حل کنند. در این گردهمایی نامحدود قرار است موضوعاتی شامل تقسیم قدرت، امنیت، سیاست، امور اجتماعی و مسائل مربوط به بازسازی سومالی و نیز نقش جامعه بین‌المللی در بازگرداندن امنیت به کشور مورد بحث و گفت‌وگو قرار گیرند. میانجیگران دور دوم گفت‌وگوها ابراز امیدواری کردند که بر پایه شناسایی متقابل و توافقنامه به دست آمده در دور نخست گفت‌وگوها در ۲۲ ژوئن گذشته، بتوانند گام‌های بعدی را به سوی ایجاد صلح و آشتی بین دو طرف بردارند. نشست یادشده پس از پیروزی اسلامگراها بر جنگ‌سالاران محلی سومالی و تصرف موگادیشو توسط آنها صورت گرفت. با این حال دو طرف هنوز بر سر چندین موضوع مهم به‌شدت اختلاف‌نظر دارند و یکدیگر را به نقض مکرر این توافقنامه متهم می‌کنند. دولت اسلامگراها را متهم می‌کند که پیوسته در حال گسترش قلمرو خود و اعمال قانون سختگیرانه شریعت بوده و مشروعیت دولت را مستقیماً به چالش می‌کشند. اسلامگراها نیز در مقابل دولت را به دعوت از نیروهای نظامی اتیوپی برای حمایت از خود متهم می‌کنند. اختلاف مهم دیگر بر سر استقرار حافظان صلح منطقه‌ای در سومالی برای حمایت از دولت ضعیف سومالی است و اگرچه دولت انتقالی حامی استقرار چنین نیرویی است ولی اتحاد دادگاه‌های اسلامی سومالی (جریان اسلامگرا) به‌شدت با این طرح مخالفت کرده و گفته‌اند که آنها با هر نیروی خارجی خواهند جنگید. اسلامگراها در حال حاضر در دولت فعلی نماینده ندارند. این دولت دو سال قبل در کنیا تشکیل شد ولی در اثر درگیری‌های داخلی درهم شکسته و قادر به کنترل بخش اعظم کشور در خارج از محدوده بیدوآ محل استقرار دولت در شمال غربی کشور نیستند.

این در حالی است که جریان قدرتمند محاکم اسلامی از چند ماه پیش با استفاده از خلاء قدرت در کشور، پیوسته بر قدرت خود افزوده‌اند. مخالفان اسلامگراها بیم آن دارند که آنها با گسترش قلمرو قدرت خود در سومالی و سیطره بر دولت، حکومتی مشابه طالبان افغانستان بر سر کار بیاورند. بسیاری از دیپلمات‌ها بر این باورند که اختلافات دو طرف با دادن چند وزارتخانه به اسلامگراها قابل حل است ولی هنوز روشن نیست که آیا دولت حاضر است به برداشتن چنین گامی فکر کند یا خیر. گفتنی است سومالی از زمان سقوط دولت قدرتمند محمد زیاد باره در سال ۱۹۹۱ و فرو رفتن کشور در آشوب‌های مستمر در اثر درگیری جنگ‌سالاران برای کنترل کشور فاقد یک دولت کارآمد مرکزی بوده و چندین مورد تلاش بین‌المللی نیز نتوانسته است قدرت کارآمد و مستقری در این کشور با ۱۰ میلیون جمعیت به وجود آورد. تحلیلگران هشدار می‌دهند که افزایش خشونت‌ها ممکن است کشور را به منطقه امن تروریست‌ها تبدیل کند.

■ **نشست هیات پارلمانی سومالی با اسلامگراها**

در همین حال نمایندگان پارلمان سومالی روز جمعه در موگادیشو با رهبران اتحاد محاکم اسلامی دیدار کردند تا یک روز قبل از انجام مذاکرات دو طرف در خارطوم پایتخت سودان از شدت تنش‌های دو طرف بکاهند. پایگاه اینترنتی شبکه الجزیره به نقل از عبدالله حاج علی نماینده پارلمان سومالی گزارش داد که ۱۲ نماینده پارلمان روز جمعه با رهبران بزرگ اسلامگراها و از جمله شیخ حسن طاهر اویس رئیس مجلس شورای محاکم دیدار و گفت‌وگو کردند. به گفته وی دو طرف اتفاق نظر یافتند اتیوپی که قوی‌ترین هم‌پیمان دولت سومالی به شمار می‌آید و باید از دخالت در امور سومالی خودداری کند. این هیات پارلمانی علاوه بر شیخ اویس با شیخ شریف احمد رئیس مجلس اتحاد محاکم اسلامی و یوسف محمد سیاد از رهبران محاکم نیز دیدار کردند. از سوی دیگر احمد ابوالغیط وزیر خارجه مصر نیز اعلام کرد که کشورش فعالانه در دور جاری گفت‌وگوهای دو طرف سومالیایی در خارطوم که با نظارت اتحادیه عرب برگزار می‌شود شرکت خواهد کرد.

مائوئیست‌های نپال دولت را تهدید کردند

گروه بین‌الملل: شورشیان مائوئیست نپال اعلام کردند به منظور اعمال فشار بر دولت این کشور، دور جدید تظاهرات خیابانی علیه دولت را برگزار خواهند کرد. هدف این اعتراض اعمال فشار بر دولت نپال برای برگزاری انتخابات زودهنگام و تدوین قانون اساسی جدید نپال است. «کریشنا بهادرماهارا» سخنگوی شورشیان مائوئیست نپال با اعلام این خبر تاکید کرد «دولت نپال دائماً انجام چنین اقداماتی را به تاخیر انداخته است اما کشور دیگر نمی‌تواند به این شکل آشفته اداره شود.» شورشیان مائوئیست از سال ۱۹۹۶ میلادی برای ساقط کردن رژیم پادشاهی این کشور و برقراری یک حکومت کمونیستی به مبارزه مسلحانه مشغول بوده‌اند و در این مناقشات تاکنون «بیش از ۱۳ هزار نفر کشته شده‌اند با این وجود، تظاهرات خیابانی خشونت‌آمیز در ماه آوریل که توسط هفت حزب سیاسی مهم نپال سازماندهی شده بود و حمایت مائوئیست‌ها را به همراه داشت موجب شد پادشاه «گیانندرا» بخشی از اختیارات مطلقه خود را از دست بدهد. در ماه ژوئن میلادی نیز مائوئیست‌ها درخصوص معاهده‌ای برای تقسیم قدرت با دولت و تشکیل مجلس قانون‌گذاری موقت برای جایگزینی پارلمان فعلی این کشور به توافق رسیدند. اگر چنین شرایطی در نپال برقرار شود خواسته اصلی شورشیان مائوئیست برای خاتمه شورش‌ها برآورده خواهد شد، اما تاکنون تاریخی برای رای‌گیری در این خصوص تعیین نشده است و مذاکرات صلح نیز به بن‌بست رسیده است زیرا شورشیان مائوئیست زیربار قبول خلع سلاح نمی‌روند. آنها درخواست کرده‌اند که نظام پادشاهی این کشور تا پیش از انجام رای‌گیری مذکور سرنگون شود اما دولت نپال اعلام کرده که سرنوشت پادشاه این کشور تنها باید براساس تصمیم‌گیری مجلس منتخب آینده نپال معین شود.

واکنش کره شمالی به آزمایش موشکی آمریکا

گروه بین‌الملل: در پی انجام آزمایش سیستم دفاع موشکی آمریکا و نیز انجام تمرین مشترک نظامی آمریکا و کره جنوبی، پیونگ‌یانگ اعلام کرد آمریکا قصد دارد از چنین راه‌هایی، شعله جنگ را در سطح جهان روشن نگه دارد. کمیته نیمه‌رسمی اتحاد دو کره که در کره شمالی مستقر است نیز در همین راستا به شدت از شرکت کره جنوبی در مانور مشترک نظامی با آمریکا انتقاد کرد و چنین برنامه‌هایی را عامل ترغیب کره شمالی به تقویت سیستم دفاعی خود معرفی کرد. در بیانیه کمیته مذکور آمده است: «آمریکا نه تنها مانور وسیعی را در هوا و در دریا در حوالی شبه‌جزیره کره صورت داده است بلکه در تلاش است با آزمایش موشکی خود فعالیت‌های نظامی کره شمالی را ردگیری کند.» کره شمالی در عین حال اقدامات اخیر آمریکا را «اعلان جنگ علیه کره شمالی» خوانده است. واکنش شدید کره شمالی در حالی ابراز می‌شود که آمریکا یک موشک را از پایگاهی در آلاسکا شلیک کرده و سپس از طریق یک سیستم پدافند موشکی در کالیفرنیا، آن را سرنگون کرده است. مقامات پنتاگون پس از این آزمایش اعلام کردند انجام موفقیت‌آمیز این عملیات رهگیری بر فراز اقیانوس آرام حاکی از عملکرد درست سیستمی دارد که برای رهگیری موشک‌های بالستیک و ممانعت از شلیک آنها به سمت آمریکا ساخته شده است. کره شمالی معتقد است که سیستم دفاع موشکی مذکور برای رهگیری موشک‌های بالستیک دوربرد و مشخصاً موشک «تائوپودونگ ۲» کره شمالی مورد استفاده قرار خواهد گرفت.

موقعیت جدید هند در عرصه جهانی

سی. راجا موهان

ترجمه: محمدعلی فیروزآبادی

بخش اول این مقاله روز پنج شنبه منتشر شد.بخش دوم این مقاله پیش روی شماست.

بسیاری از ناظران سیاسی در این مورد تردیدی ندارند که امیدهای آمریکا در این مورد چندان درست نبوده است. هند به عنوان کشوری که به طور سنتی یک غیرمتعهد به شمار می‌آید هرگز نخواهد توانست به عنوان همکار و شریکی وفادار برای ایالات متحده مطرح شود. اما منتقدین به این نوع بی‌طرفی و بی‌عملی که هند تا به امروز آن را به کار گرفته، نظر مثبتی ندارند. اما در واقع میان سیاست ترجیح داده شده از سوی هند یعنی سیاست اخلاق‌گرایانه (در مقابل سیاست خشک قدرت) و انتظارهای دولت بوش مبنی بر اینکه هندوستان تبدیل به هم‌پیمان آمریکا بشود، هیچ تضادی به چشم نمی‌خورد. کشور هندوستان در پروسه‌ای قرار دارد که در بستر آن، ایده «خود مختاری و عدم تعهد» که بسیار مورد علاقه سنت‌گرایان است، به نفع موقعیتی تحت عنوان «قدرتی مسئولیت‌پذیر» به آرامی کنار گذاشته می‌شود. چیزی به نام خودمختاری و عدم تعهد شاید برای دولت‌های ضعیفی که نمی‌خواهند در بازی قدرت بزرگان دنیا وارد شوند، سیاستی درست و توجیه‌پذیر باشد اما چنین سیاستی برای قدرتی بزرگ و در حال پیشرفت چون هند، کارساز نیست. در دهلی‌نو این آگاهی در حال شکل‌گیری است که سیاست هند در این میان تأثیراتی جهانی پیدا کرده است. به همین خاطر در آینده سیاستمداران این کشور تردید را کنار خواهند گذاشت و برخلاف گذشته در مورد موضوع‌های مشخص، به اصطلاح صفحه‌های سیاست را ورق خواهند زد. پیدایش هم‌پیمانی‌ها و توازن قدرت‌ها در واقع ریشه در زرادخانه هر قدرت بزرگ دارد و هندوستان نیز بی‌تردید در آینده از این نظر استثنا نخواهد بود. اما حتی اگر هندوستان توان و آمادگی لازم برای انعقاد یک هم‌پیمانی با آمریکا را داشته باشد، این به معنی آن نیست که ایالات متحده برای سال‌های طولانی بتواند بر سر این عهد و پیمان باقی بماند. تداوم این پیمان بستگی به اندازه و درجه منافع مشترک داشته و اینکه دو طرف قادر باشند با این سیاست مشترک خود را وفق دهند. دولت آمریکا ظاهراً بر آن است تا به عنوان مثال به یک توازن با چین دست پیدا کرده و با رادیکالیسم در خاورمیانه مبارزه کند و همین مسئله می‌تواند نشانه‌ای از منافع مشترک بوده و بدین صورت یک همکاری پایدار بنیاد گذارده شود. بی‌تردید این مسئله از هر نظر درست است اما به هر حال به معنی پایداری کامل و همیشگی چنین پیمانی نیست. این پیمان همکاری هر آینه می‌تواند به دلیل ناتوانی آشکار آمریکا در طرح‌ریزی درست این گونه پیمان‌ها که مبتنی بر برابری حقوق دو طرف است، به شکست بینجامد. از نظر دولت چین، هندی‌ها حاضر نیستند که از ایده توازن قدرت در منطقه دست بکشند و به همین دلیل توافق بر سر یک همکاری و اتحاد استراتژیک که می‌تواند شروعی دوباره باشد، شکل نگرفته است. با این حال سیاست خارجی هند همچنان بر پایه جلوگیری از نفوذ چین در میان همسایگان بلاواسطه قرار دارد و بدین صورت هر دو کشور چین و هند در منطقه آسیای جنوب شرقی در رقابتی دائمی به سر می‌برند. اما آمریکا و هند در منطقه خاورمیانه منافعی مشترک دارند که همانا جلوگیری از تقویت اسلام‌گرایان رادیکال است و البته اصولاً وجود و بقای هند از این ناحیه مورد تهدید قرار دارد. مسلمانان هند با ۱۵۰ میلیون جمعیت در رتبه سوم از نظر تعداد مسلمانان در جهان قرار دارد. تنش‌های مداومی که از زمان تجزیه شبه قاره ایجاد شد، کشور هندوستان را در گذشته مجبور کرد تا دست به مبارزه‌ای وسیع علیه بنیادگرایان بزند. امروزه نیز این عقیده وجود دارد که هم‌پیمانی با ایالات متحده می‌تواند منجر به این شود که هند از جمله اهداف اصلی بنیادگرایان درآید. امکان مصالحه با رادیکال‌های به اصطلاح اسلام‌گرا هم وجود ندارد زیرا در این صورت اتحاد و تمامیت ارضی هند به بازی گرفته می‌شود. با این حال چیزی به نام منافع مشترک نمی‌تواند به صورت خودبه‌خودی منجر به اتحاد و هم‌پیمانی شود. در حال حاضر به اصطلاح وزن نابرابر سیاسی هند و پاکستان و مقاومت‌های بوروکراتیکی که در پایتخت‌های دو کشور در مقابل همکاری عملی آنان صورت می‌گیرد، سرعت و گستردگی این همکاری را محدود کرده است. با این حال نباید این مسئله مهم را نادیده گرفت که مشترکات هند با آمریکا از مشترکات این کشور با دیگر قدرت‌های جهان بیشتر است، حداقل برای سال‌های آینده تصوری جز این ممکن نیست. اگر واقعاً واشینگتن در کشور هند به دنبال شریک و متحدی دائمی می‌گردد باید مسئله به اصطلاح «استثنا و مورد خاص هند» را بپذیرد و به آن متعهد باشد. مفهوم استثنای هند مفهومی است که خود آمریکایی‌ها ابداع کردند تا بدین‌صورت از پیمان اتمی اخیرشان با این کشور دفاع کنند. برای رسیدن به یک اتحاد و همکاری تنگاتنگ باید موضوع‌های دیگری هم مورد توجه قرار گیرد. هندوستان هرگز به یک متحد منقاد آمریکا که وظیفه‌اش تحمل بی‌چون و چرای ماجراجویی‌های ایالات متحده در سراسر جهان باشد، تبدیل نخواهد شد و هرگز مانند بریتانیا و ژاپن خود را به آمریکا وابسته نخواهد کرد و البته هرگز به یک فرانسه آسیایی هم تبدیل نخواهد شد. با توجه به موج گسترده و فزاینده مشکلات امنیتی جهانی، آمریکا تنها نیاز به متحدین ضعیف ندارد. ایالات متحده باید در تلاش برای یافتن متحدینی توانا و در عین حال سازگار باشد. هندوستان در حال پیشرفت و ترقی هنوز دوران دشواری را پیش رو دارد اما در عین حال از این توانایی برخوردار است تا به صورت فعال منافع مشترک را به پیش ببرد. به همین خاطر حمایت از ترقی هندوستان، بی‌نهایت در جهت منافع آمریکا قرار دارد.

منبع: مرکور

خبرها

ضرب‌الاجل ناتو برای غلبه بر طالبان

ایسنا: فرمانده نیروهای ناتو اعلام کرد، نیروهای ناتو در افغانستان مهلت شش ماهه‌ای برای دستیابی به پیروزی روشن بر شبه‌نظامیان طالبان تعیین کرده‌اند. به گزارش خبرگزاری فرانسه، ژنرال انگلیسی مسئول نیروهای بین‌المللی در افغانستان اعلام کرد، آنها باید ثابت کنند دولت حامد کرزی، رئیس‌جمهور، در نبرد علیه حامیان رژیم مخلوع طالبان توانمند است. ژنرال دیوید ریچاردز گفت: ما باید ظرف شش ماه آینده نشان دهیم که دولت افغانستان در طرف پیروز است. اظهارات وی افزایش نگرانی مقامات افغانستان و بین‌الملل از انجام اقدامات بیشتر به منظور جلب حمایت عمومی در جنوب این کشور را نمایان می‌سازد.

سفر وزیر دفاع چین به اروپا

ایرنا: «چائو گانگ چوان» وزیر دفاع چین پکن را به قصد دیدار از چهار کشور اروپایی ترک کرد. به گزارش خبرگزاری شینهوا، وزیر دفاع چین بنا به دعوت همتایان خود از کشورهای بلغارستان، مجارستان، رومانی و بلاروس دیدار می‌کند. در جریان این دیدارها، وی با مقام‌های بلندپایه دولتی و نظامی چهار کشور اروپایی ملاقات و گفت‌وگو خواهد کرد. محور مذاکرات طرفین گسترش روابط دوجانبه به خصوص در عرصه نظامی براساس اعتماد متقابل است. وزیر دفاع چین همچنین در این سفر، از چند پایگاه نظامی و آکادمی‌های ارتش در کشورهای اروپایی یاد شده بازدید خواهد کرد.

روسیه زیردریایی موشک‌انداز می‌سازد

فارس: فرمانده کل نیروهای دریایی روسیه از ساخت ۱۰ زیردریایی موشک‌انداز راهبردی طی ۱۰ سال آینده خبر داد. به گزارش پایگاه خبری «ایراس»، ولادیمیر ماسورین در مراسم راه‌اندازی کشتی توپدار و سبک «آستراخان» اظهار داشت که طی ۱۰ سال آینده، برای ساخت کشتی‌های جدید یک تریلیون روبل از ۳/۷ تریلیون روبل بودجه نیروی دریایی روسیه هزینه خواهد شد. در حال حاضر روسیه ساخت سه زیردریایی راهبردی را از پروژه ۹۵۵ در دستور کار دارد که مجهزترین آنها «یوری دالگاروکی» است که در اواخر سال ۲۰۰۶ راه‌اندازی و در سال ۲۰۰۷ به نیروی دریایی روسیه واگذار خواهد شد.

رزمایش دریایی پاکستان و آمریکا

ایرنا: نیروهای دریایی پاکستان و آمریکا از هفته آینده در آب‌های کراچی رزمایش مشترک برگزار می‌کنند. مدت این رزمایش با نام اتحاد الهام‌شده، سه روزه خواهد بود. زمان این رزمایش از چهارم تا ششم سپتامبر اعلام شده است. هدف از برگزاری این رزمایش آزمایش و پیشگیری از فعالیت‌های تروریستی در دریا اعلام شده است. در این رزمایش مشترک نیروهای ویژه دو کشور پاکستان و آمریکا نیز شرکت دارند. پاکستان و آمریکا همچنین در ماه آوریل سال گذشته تمرینات مشترکی نیز در این زمینه انجام داده‌اند.

درخواست برای اقدام علیه میانمار

ایسنا: با توجه به اینکه دولت نظامی میانمار مخالفان خود را زندانی کرده، به اقلیت‌ها ظلم و ستم روا داشته و باعث شده که پناهندگان میانماری به کشورهای همسایه فرار کنند، آمریکا از شورای امنیت خواست تا به اوضاع این کشور رسیدگی کند. به گزارش خبرگزاری رویترز آمریکا به دنبال این بوده که میانمار را در ماه مه (اردیبهشت) گذشته در برنامه بررسی شورای امنیت قرار دهد که با مخالفت چند تن از اعضای شورا از این تصمیم خود عقب‌نشینی کرد و به جلسات توجیهی و توضیحات مقامات سازمان ملل رضایت داد. جان بولتون سفیر آمریکا در سازمان ملل گفت وی هم اکنون آماده است تا درباره قرار دادن این موضوع در برنامه شورای امنیت رای‌گیری کند زیرا معتقد است در این برهه آمریکا طرفداران کافی را در اختیار دارد. این در حالی است که هیچ‌گونه قطعنامه‌ای تاکنون در خصوص میانمار در نظر گرفته نشده است. بولتون رئیس این ماه شورای امنیت طی نامه‌ای به آدامانتیوس واسیلاکیس سفیر یونان در سازمان ملل گفت: اوضاع برمه باعث بر هم خوردن ثابت منطقه است و احتمال دارد وضعیت رو به وخامت این کشور حفظ صلح و امنیت بین‌المللی را به خطر بیندازد.

شرکت اتحاد تجارت پارس
نماینده انحصاری محصولات
لوب پلاس آلمان
LUB PLUS
روغن موتور لوب پلاس
لطفا از روی عادت روغن
موتور خودروی خود را تعویض نکنید
پذیرش نماینده فعال از سراسر کشور
فرموله شده بر اساس استاندارد بین المللی API: Sj/CF-4
مورد تایید سازندگان خودرو های مرسدس بنز، مان، ولوو و فولکس واگن
تلفن: ۲۲۸۴۹۴۷۴ تلفکس: ۲۲۸۴۹۴۷۵
Galloper MOTOR OIL API:SJ/CF-4 20W-50HD

تجدید آگهی مناقصه شماره ۵۲۲۲۶۹۷۲ (نوبت اول)
K.S.C
این شرکت در نظر دارد عملیات بهره‌برداری بخش‌هایی از کارگاه ذوب و دریافت مواد در بخش فولاد سازی خود را به مدت سه سال از طریق مناقصه به یکی از شرکت‌ها یی که دارای امکانات کافی، منابع انسانی مناسب، سوابق و تجارب مرتبط می‌باشد، با رعایت موارد ذیل واگذار نماید.

مبلغ تضمین (ریال)	نوع تضمین	تاریخ دریافت اسناد	تاریخ تحویل پاکت‌های مناقصه	تاریخ گشایش پاکت‌ها
۱۴/۶۱۴/۴۰۰/-	ضمانتنامه بانکی / چک تضمین شده / فیش واریزی به یکی از حساب های ذیل	۸۵/۶/۲۱	۸۵/۶/۲۸	۸۵/۶/۲۹

از کلیه داوطلبان شرکت در مناقصه دعوت می‌شود تا تاریخ ۸۵/۶/۱۵ پس از کسب اطلاعات لازم با ارائه اصل رسید واریز مبلغ ۲۰۰/۰۰۰/- ریال (غیر قابل استرداد) به حساب جاری ۱۲ بانک صادرات شعبه مجتمع فولاد اهواز با کد ۳۸۸۲ و یا به حساب جاری ۱۵۸۸ بانک ملی شعبه مجتمع فولاد اهواز با کد ۶۵۳۲ در ساعات اداری جهت دریافت اسناد مناقصه به آدرس: اهواز، کیلومتر ۱۰ جاده اهواز- بندرامام خمینی، شرکت فولاد خوزستان، واحد خرید خدمات، قراردادهای خدمات فنی (تلفن ۹۳۴۲۲۳-۰۶۱۱ و دورنگار ۲۲۷۹۱۶۲-۰۶۱۱) یا سایت WWW.KSC.IR مراجعه فرمایند.
روابط عمومی شرکت فولاد خوزستان